

§. 127. Товитово то оусла̀пеніе.

Синахиримъ като са врати ѿ Іздеѣ и го оубиѣха сѣщи тѣ мѣ сынове, тога Товитъ вратиса безъ страхъ оу дома си и взепрѣе всичко то си иманіе, което вѣше гравналі Синахиримъ, и захвати пакъ благодѣаніа та си.

Товитъ единъ день оумѣренъ заспа при стѣнѣ тѣ на дома си: тамъ ѿ горѣ имало едно гнѣздо на една лещивичкѣ, отъ което паднала е на очи мѣ топла лещивичина кѣрешница и мѣ гы повреди на зрѣніе то.

Богъ допѣсти да мѣ са слѣчи то зло, за да са покажи търпѣніе то мѣ и постоанство то мѣ, какво то Ісва.

§. 128. Товитово отвращеніе ѿ кражбѣ.

Товитова та жена тачеше и са хранеше: единъ день за трѣда си взела е едно шре и донела е оу дома си. Товитъ като чѣ дѣто вреци шре то рече на женѣ си: Видѣте да не е оукрадено! отдайте е на стѣпана мѣ зацо то грѣхота е да са хранимъ ѿ кражбѣ. (толко много са отвращаше той праведникъ ѿ неправдѣ тѣ!) Роднины тѣ и жена мѣ разгнѣвени тажко го хѣлиѣ. Горько разжаленъ Товитъ, съ горѣщи сълзи помолиса на Бога, да го прѣемни въ свой покой и да го оупокои ѿ страши тѣ хѣлы и печаль на тойзи животъ. Въ сѣщо то врѣма вѣше са помолила на Бога и Рагѣилова та дщера Сарра да и дигни живота; зацо то са презираше ѿ слѣгаркѣ тѣ си кате мѣжобвилница, зацо то вѣше оудовѣла ѿ 7 мѣжи които оумравалъ дѣмона Асмодеонъ на първѣи вечеръ на женидѣ та.

§. 129. Товитови совѣти на Товіа.

Чистосърдечна та мольба стори Товита да повѣрѣва, чи отъ истинна Богъ оуслиша мѣ молитвы тѣ и мѣ привлижи крайнѣи часъ на живота: зато призва единороднѣи си сынъ Товіа и мѣ рече тыа отечески совѣты.